

det internationale Arbejdsbureau efter Indstilling af Arbejdsraadet havde udtalt, at Faren ved Benyttelsen af Blyhvidt for Malere her i Landet anses for saa betydelig for Fagets Udøvere, at et Forbud er ønskeligt, men at man dog fra den danske Regerings Side ønsker dette gennemført paa en saadan Maade, at der blev Adgang til Dispensation fra Forbudet.

Man kunde altsaa for saa vidt vente, at der maatte være en almindelig Tilslutning fra alle Sider til at tiltræde Konventionen og til at gennemføre den fornødne Lovgivning i saa Henseende. Efter Konferencens Afholdelse og Konventionens Vedtagelse dér har Arbejdsraadet imidlertid underkastet Spørgsmaalet en ny indgaaende Undersøgelse. Nogle Medlemmer af Arbejdsraadet nærer ingen Betænkelighed ved Ratifikationen, andre gør det derimod; derefter er alle Medlemmer af Arbejdsraadet enedes om at indstille, at Danmarks Tiltræden foreløbig udskydes under Henvisning til, at Arbejdsraadet har besluttet at optage et Arbejde til Bekæmpelse af Blyhvidtforgiftningsfaren, og ligeledes under Henvisning til, at Spørgsmaalet om Anvendeligheden af Surrogater for Blyhvidt kun er meget lidt undersøgt her i Landet.

Der vil i det Udvalg, der vil blive nedsat, blive Lejlighed til nærmere at drøfte Arbejdsraadets Stilling. De Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremkom med her i Dag, tydede ogsaa paa, at Spørgsmaalet for Danmarks Vedkommende endnu ikke er helt afklaret. Herefter vil jeg mene, at det vil være rigtigt at se Tiden an, medens der arbejdes i Folketingsudvalget, og medens Arbejdsraadet stadig fortsætter sit Arbejde med Sagen.

Socialministeren (Borgbjerg): Det vil let forstaaes af alle, som alvorligt har overvejet denne Sag, at jeg som Socialminister ikke havde nogen anden Vej at gaa end den, jeg er gaaet, nemlig at forelægge Konventionsudkastet til Behandling her i Rigsdagen. Dette gjorde jeg ingenlunde, fordi dette Konventionsudkast tilfredsstillende mig. Jeg deler i flere Henseender den Kritik, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou fremsatte overfor Konventionsudkastet, og jeg glædede mig for saa vidt ogsaa over denne Kritik, som den er rettet ud fra de samme Synspunkter som min egen, nemlig at Konventionsudkastet ikke er tilstrækkelig fyldestgørende, altsaa ikke radikalt nok. Det er

gaaet med dette Udkast som med adskillige andre — men ganske særlig med dette —, at mange Klasse-, økonomiske og nationale Interesser — det er til Dels allerede udviklet — her har gjort sig gældende og har bestemt det Kompromis, som endelig naaedes. Men det blev vedtaget i Genève, hvis jeg ikke tager fejl, med 90 Stemmer; een undlod at stemme, men ingen stemte imod. Det var Arbejderrepræsentanter, Arbejdsgiverrepræsentanter og Regeringsrepræsentanter. Overfor en saadan Enstemmighed og bl. a. ogsaa med den Kendsgerning for Øje, at et os saa nærstaaende Land som Sverige har vedtaget Ratifikationen, mente jeg, at det ikke var forsvarligt ikke at forelægge dette Konventionsudkast.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, hvis hele Tale jeg i øvrigt paahørte med allerstørste Opmærksomhed, og hvori der var overmaade meget, der interesserede og glædede mig, erkendte jo ogsaa til sidst, at med dette Konventionsudkasts Forelæggelse var Sagen rejst paa ny. Den bør ikke standse, førend vi er naaet til en virkelig Bekæmpelse af den vitterlige Fare, Blyforgiftningen er, ogsaa her i Landet, om end efter det ærede Medlems og andres Mening i ringere Grad end i visse andre Lande.

Naar det ærede Medlem Hr. Rudfeld sagde, at det, efter at den foregaaende Regering havde forelagt Forslaget, havde været det rigtigste af den nuværende Regering at se Tiden an, saadan som Arbejdsraadet henstiller, vil jeg sige, at denne Forelæggelse eller Tilstilling af Beretning fra Genève er, som jeg søgte at paavise i Gaar, ikke for den nuværende Regering fyldestgørende. Vi opfatter den Pligt, vi har i saa Henseende, skarpere, det maa jo være vor Ret. Vi har villet forelægge samt lige Konventioner, og det vilde have set meget ejendommeligt ud, om jeg i samme Aandedræt, jeg forelagde de andre Konventionsudkast — og dette har principielt ikke mødt Modsigelse fra nogen Side —, undlod denne ene om Blyhvidtforgiftningen. Det vilde heller ikke være rigtigt, selv om jeg altsaa ingenlunde finder, at dette Konventionsudkast gaar tilstrækkelig vidt. Jeg vilde meget hellere se et almindeligt Forbud mod Anvendelse af Blyhvidt, det er ganske klart. Det har man ikke povet, saa langt har man ikke turdet gaa af Hensyn til de mangfoldige og mangeartede Interesser, der gør sig gældende. Derfor er man naaet til dette efter min Mening ingenlunde fyldestgørende Kompromis.

Jeg glæder mig over, at Aanden i den